

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Far folḵ un heymland

Markiš, Perec D.

ץערעפ, שיקראמ

Mosḵye, 1943

סעמאמ יד דנאלשטייד ניא נענייוו נלאז

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8230

זיי וועלן זיך מיט אימ באגיין ווי מיט די קינדער אפן וועג,
און ערגער נאָך ווי מיט די אומשולדיקע פרויען.
וואָס קאָן מען טאָן? א מינהעג הייליק איז ווי א געשלעג!
און ער האָט ליב, אז אויספירן זאָל מען גענוי אימ!

און באַם געווער — א פארמאסקירטער פון דער זייט
איז אלע ווייל א רויטארמייער זיי מעכאבעד
און זאָגט זיי צו: — וועסט פריד זיך איבערקערן אפ דער צווייטער זייט,
ביז אינ געפאנג א רויטארמייער וועסטו כאפן!

זאָלן וויינען אין דייטשלאַנד די מאמעס

1

זאָלן וויינען אין דייטשלאַנד די מאמעס
אין דערווארטונג אפ זיך פון דעם קריג.
אין די רוסישע שנייקע יאמען
האָט דער טויט זיי אפ אייביק פארוויגט.
ניט קיין טרייסט די פארבלוטיקטע ערד איז,
ניט קיין טרייסט איז דער הימל אין פלאם,
און באגלייט זיי אליין האָבן מערדערס
און געבענטשט זיי מיט מאָרד און מיט סאם.
ס'רוישן ווינטן אפ קוואַרימ געהיימע,
מיט פארזשאווערטע קאסקעס פארדעקט, —
זיך ניט אומקערן קיינמאָל אהיים מער
וועלן רויבער, צעווייט אפן וועג!

זאָלן וויינען די מאמעס אין דייטשלאַנד
מיט פארבראָכענע איינזאמע הענט,
ווייל זיי האָבן די הייליקע לייד-שאַ
פון געבורט מיט דעם אומגליק געשענדט!

2

זאָלן וויינען די פרויען אין דייטשלאַנד,
זאָלן טרערן פארנעפלען דעם טאָג.
דאָס געשפענסט פונעם טויט איז ניט ווייט שוין,
און די שאַרבנס פון מענער ער טראָגט.

אומגעדולדיק געווארט דאָכ זיי האָבן
אפּ מאַטאַנעס פּוג טויט דורכ דעם קריג,
זיכ א גראָב טאָג אינ זיי ווי די ראָבן,
אומפארשעמט עס באַקרוינענ מיט „זיג“!

נאָר א רויש רירט באַנאכט זייער שוועל דאָרט,
אונ דעם שלאָפּ מיט דערשרעק ער צעווייט,
ס'ליגן מענער פארפרוירן אפּ פעלדער,
ס'מיסט די ראָב זיכ א ריר טאָג צו זיי!

זאָלן וויינען אינ דייטשלאַנד די פרויענ...
אינ די ליידיקע הייזער פונ גיר
וועט אפּ לאנג זיכ באַזעצן דער טרויער,
אונ דער אומעט וועט שטיין באַ דער טיר!

3

זאָלן וויינען אינ דייטשלאַנד די קאלעס,
ניט דערווארט אפּ קיין שליובן אינ לאַנד;
ס'ווערן שאַנד-הייזער זיי ווי די שטאַלן
אפּ צו פאָרן זיכ דאָרטן דערלאַנגט.

צו דער האַכצייט נאדאן האָבן ברייט זיי
זיכ באַשטעלט, דורכ דער פעלד-פאָסט פארגלויבט;
ס'זאָל א גאַלדענער רעגן פארפלייצן
פונ האַריגע, פונ מאָרד אונ פונ רויב.

אזוי לייטיש די צעפּ שוינ באַשטאט דאָרט,
אזוי גליקלעכ באַ שפיגלען געווארט, —
נאָר עס האָבן כאַסאַנימ פאראטן
מיט דעם טויט אונטער מאַסקווע באַנאכט.

אויסגעבראָכן זיי ליגן ווי גאל איצט
אפּן שניי מיטן נאדן באַנאנד;
זאָלן וויינען אינ דייטשלאַנד די קאלעס,
ניט דערווארט אפּ קיין שליובן אינ לאַנד.

4

זאָלן וויינען אלמאַנעס אינ דייטשלאַנד,
מיט יעסוימימ, פארוויגט אפּ דער האנט, —

דאָס פארבלוטטיקטע רייכ דאָרט פארבייט שוין
א בעסאלמענשן קרייצ פאר א מאן.

און די ביטערע נויט — פאר א שפּיזער,
און די עלנדע גאס — פאר א היים;
ס'טרייבט דער הונגער ארויף פון די הייזער
נאָך א קייווער פארנעמען א ריי.

און געכאָלעמט זיי האָבן פון צירונג
אינ די איינוואמע בעטן באנאכט, —
וואָס געדויערט אזוי דער שפּאצירגאנג,
אזו לאנג, ווי מע ווארט — ניט דערווארט.

און דער טויט פאר א מאן ערגעץ רייט שוין,
זיינע טריט פון דער ווייט מע דערקענט...
זאָלן וויינען אלמאָנעס אינ דיטשלאנד
מיט יעסוימימ, פארוויגט אפ די הענט.

